

Een vreemd vogeltje

‘Mam, er ligt een dood beest in de tuin!’

René rent de keuken in en blijft hijgend voor zijn moeder staan.

‘Een dood beest? Waar?’ Renske, zijn zus, springt van de kruk en rent naar buiten. Moeder veegt haar handen af aan haar schort en loopt ook de tuin in.

‘Kijk, hier!’ René wijst naar een grijsgeel hoopje.

Renske ploft op haar knieën en bekijkt het diertje aandachtig. ‘Het is een soort vogel, denk ik. Kijk maar, hij heeft een snaveltje.’

Voorzichtig voelt ze met haar vinger. ‘Hè bah, niet aanraken!’ zegt moeder.

‘Hé, hij bewoog!’ roept René opeens.

Renske pakt het diertje op. ‘Ja, kijk, hij doet zijn oogjes open. Ach, wat schattig!’

‘Nou, ik vind er niks schattig aan,’ zegt René.

Renske neemt het diertje mee naar de schuur. Daar pakt ze een oude doos. ‘René, haal jij even wat oude kranten en scheur ze in kleine snippers. Dan ligt Frija lekker zacht.’

‘Frija? Hoe kom je nou opeens aan die naam?’ vraagt moeder, die hen nieuwsgierig is achternagelopen.

‘Nou, het is vandaag vrijdag, dus ik vond dat wel een logische naam,’ zegt Renske.

Moeder grinnikt. ‘Hoe kom je erop.’

Dan trekt ze een serieus gezicht. ‘Zeg jongedame, wat ben je eigenlijk van plan met dit beestje?’

‘Nou, voor hem zorgen natuurlijk! Je moet toch goed voor dieren zorgen!’

‘Ja, maar hoe kan dat nou, als je niet eens weet wat voor vogel het is?’ vraagt moeder.

‘Eh... melk, en zaadjes. Als hij wat groter wordt, zien we van zelf wat het voor vogel is. Da’s juist leuk, dan blijft het een verrassing!’

Moeder haalt haar schouders op. ‘Ik zal het er met pappa over hebben,’ zegt ze.

René komt de schuur in met een stapel oude kranten. Samen scheuren ze er een paar in fijne snippers. ‘Zo, hier kun je lekker warm in liggen,’ zegt ze als ze Frija in de doos legt.

Als haar vader ’s avonds thuis komt en Renske hem enthousiast meeneemt naar de schuur, kijkt hij helemaal niet zo blij. Hij bekijkt het diertje van alle kanten. ‘Ik denk dat het een duifje is,’ zegt hij bezorgd. ‘En hier in de doos gaat hij dood.’

Renske kijkt haar vader geschrokken aan. ‘Dood? Maar dat mag niet pap! Wat moeten we doen?’

‘Hij moet onder een broedlamp, hij is nog veel te klein om zichzelf warm te houden.’

‘Maar wij hebben geen broedlamp!’ roept Renske.

Vader denkt even na. Dan rommelt hij wat bij de werkbank. Renske hoort hem mompelen. ‘Een fitting, nu nog een snoer, aha, hier ligt nog een stekker...’

Even later houdt hij iets in de lucht. ‘Dit wordt onze broedlamp, Renske!’ Met een lijmkleem maakt hij de lamp boven de doos vast. Renske steekt de stekker in het stopcontact. Een felle lamp schijnt op het kleine vogeltje. Renske houdt haar hand in het licht. ‘Ja, dat is lekker warm. Gaat hij nou niet dood, pap?’

Vader haalt zijn schouders op. ‘Dat weet ik niet. Maar hij heeft het nu in ieder geval niet meer te koud.’

Een paar weken later staat Renske met haar vader in de tuin. In haar hand houdt ze Frija, een mooie, gezonde duif. Ze zet hem op een tak. Even fladdert hij met zijn vleugels, en dan vliegt hij weg. ‘Dag lieve Frija,’ roept Renske.

Eeuwoud Koolmees